

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 339. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708960944/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

- §. 49, A. 11. Origenes holdt oengang Haand i Jld] Bagg. har maatte her sigte til en Fortælling om, hvorledes den lærde Kirkefader Origenes (f. 185, † 254), der allerede iforneien under de romerske Keiseres Forfølgelser imod de Christne havde maattet lide mangfoldige Pinser, risikøst for at undgaae en diabolisk udtænkt personlig Medværdigelse, hvormed han yderligere blev truet, saarvrent han ikke vilde offre til de hedenske Guder, stal have ladet sig lægge Røgelse i Hænderne og derefter jøre foran et Afguds billede, som man saa troede, at han havde offeret til.
- — — 15-16. Matrosen, der med nysafhugne Hænder holdt Sveske-Skibet fast med sine Tænder] I sin otnævnte Recension i Lærde Efterr. havde Rahbet udtalt sig misbilligende om dette Sted, der efter hans Formodning ikke var Andet end en Fordreining af Historien om Alpheniesen og Cnuegrus, hvem en ganske lignende Bedrift tillægges under Persernes Forfølgelse efter Slaget ved Marathon. Dette modsiges imidlertid af D. D. Stafieldt, som i sine „Cristiske Betænkninger“ (see ovenfor, S. 314-15) gjør opmærksom paa, at „man finder saadan Tilbragelse fortalt i de danske Antiquiteter.“
- — — 23-24. Samson . . . som han i Kongens Have staar] Hermed sigtes til det smukke Marmorarbejde Samson med Løven (af den florentinske Billedhugger Giovanni Baratta, fra første Halvdeel af det 18de Aarh.), som endnu findes i den af Harsdorff 1773 opførte „Herhules-Bøge“ i den østlige Ende af Kavaleergangen i Rosenborg Have.
- 50, — 12. Zeus selv sig Rammed ikke (osv.)] See Maa- den I, 590 ff.
- 52. Teppe. Com. Fort. 1785, S. 101. — Event. og com. Fort. 1807, I, 7. — 1 DL, I, 109. — 2 DL, I, 76. —
- Ogsaa for nærværende Digts Bedkommende gjælder det, at Sangen i Fortællingen er ganske eens i begge Udgaver, ider disse følges nøiagtig ad ikke blot Sang for Sang (i Udg. 1785: Kapitel for Kapitel), men, næsten uden Undtagelse, ogsaa Linie for Linie; hvad Enkeltheder angaar, er der i Udg. 1807 gjennemgaaende foretaget ikke saa Væ- dringer, sigiende til at indføre Forbedringer i Udtryk og Bendinger. Af større Afvigelser fortjenes kun følgende jærlig at bemærkes (foruden den nedenfor i Num. til S. 77 B. 2 noterede): I Udg. 1785 fattes saaledes ganske de sidste 8 Linier i 1ste Sang; S. 57 B. 7-14 f. n.; hele Parenthe-